

16460

ສູນຍື່ອມູລກາດເຫຼືອ

ຄ່ານິຍາມທາງສັງຄມແລະສາສນາຕ່ອກກາຮນສຄງລີເກີນລ້ານນາ

ໂຄມ

ອຮັດ ມູແບນຄ

ສມຄຒດ ຂໍ້ວົກນ

รายงานວິຈัย ລາຄັບທີ 36 / ມහາວິທະາລ້ຽມພາຍຫັກ

ໄດ້ຮັບຖຸນອຸຄຫຼຸນຈາກ ໂຄງກາຣວິຈය ເພື່ອພັກນາສດາບັນຊຸຄນີກາ

ທບວງມຫາວິທະາລ້ຽມ

(ພ.ສ. 2530 - 2531)

กิจกรรมการประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “ค่านิยมทางสังคมและศาสนาต่อการแสวงสิ่งในส้านนา” เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัย เพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาทบทวนมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2530-2531 ผู้วิจัยขอขอบคุณทบทวนมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยพายัพที่สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ณัฐ พะยอมยงค์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ คุณภิธาน สมใจ สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ดร.ราษฎร ฤนาท ดร.แม้น วงศ์อุดม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรลествิฐ พันธชาติ อาจารย์เปรมวิทย์ วิวัฒน์เศรษฐ และอาจารย์สินธุ สองกล มหาวิทยาลัยพายัพ ที่กรุณาให้ความแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัย ได้รับความร่วมมือจาก หัวหน้าคณะสิ่งผู้ภาษา ก ครุพีก นักแสวงในคณะคั้งกล่าวท่อ ใบนี้ คือ คณะแก้ว เสียงทอง คณะมนชยนาฏศิลป์ คณะมนานาชาติศิลป์ คณะสุหัศน์ศิลป์ คณะส.สันตะฆmom 2 คณะวันชัยบำรุง คณะสมชายนาฏศิลป์ คณะสุกใจนาฏศิลป์ คณะชรัญชัยนาฏศิลป์ และคณะสิ่เกมมหาวิทยาลัยพายัพ นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจาก ผู้ชุม ระดับค่างว เช่น ครุ พ่อค้าแม่ค้า กรรมการวัด คณชรา คณบุ่มสาว ตลอดทั้ง ได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในชนบทและในเมือง จังหวัด เชียงใหม่และลากูน ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ชจร ใบนา คุณบุญช่วย บัวระวงค์ คุณอาจารย์ อิศรศักดิ์ ณ อุยธยา คุณธนินาฏ ณ สุนทร คุณประสาท มั่นสวาย และคุณเจน อาร์โนห ซึ่งเป็นบุคลากรของสถาบัน คริสเทียนนิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยพายัพ ที่กรุณาช่วยเหลือในค้านค่าง ฯ จนงานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จ

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงค่านิยมของชาวล้านนาที่มีค่าสิ่งแวดล้อม เช่น ศักดิ์สิทธิ์ในด้านสังคมและคุณค่าในด้านศาสนา โดยศึกษาจากเอกสารที่อ้างถึงค่านิยมของลิเก และจากการสัมภาษณ์ถึงค่านิยมลิเกในล้านนาศึกษาเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน และสัมภาษณ์ผู้ชุมชนที่คุ้นเคย ในขณะที่ลิเกกาลังแสดงพร้อมห้องสัมภาษณ์จากชาวบ้าน 2 หมู่บ้าน คือหมู่บ้านกาก ตำบลบ้านกาก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และหมู่บ้านแม่น ตำบลบ้านแม่น อำเภอเมือง จังหวัดลำพูนอย่างละ 40 คน นอกจานนี้ยังได้สัมภาษณ์เฉพาะผู้ชุมชนที่อยู่ใน เชียงใหม่ เชียงราย เมือง จังหวัดเชียงใหม่ และลำพูนอย่างละ 20 คน เป็นการสัมภาษณ์แบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ครูสระอึ้ง โสพิศ เป็นคนแรกที่นำเอาลิเก คณะศรีบรรพตเสริฐจากภาคกลางมายังล้านนาประมาณปี พ.ศ. 2470-2472 โดย วิกแท่งแรกที่ครูสระอึ้งแสดงศิลปะน้ำหนัก อาภินี จังหวัดลำพูน ประมาณปี พ.ศ. 2500 เป็นปีที่ลิเกรุ่งเรืองที่สุดในล้านนา มีคณะลิเก เกิดขึ้นถึง 18-20 คณะ ประกอบด้วยคนงานวิก งานฉล่องวัด งานฉลองโรงเรียน และยืน ฯ จำนวน 200-250 คน รับใช้ในช่วงเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน ปัจจุบันนี้ไม่มีลิเกวิกแล้ว คงมีแต่งานพิธีเหล่าเช่น งานบรรณาธิการ งานฉลองวัด งานฉลองโรงเรียน งานประเพณีค่างวัน ชีงຄจนาวนวนลงเหลือเพียงปีละ 30-40 ครั้งสาเหตุที่หายไปลิเกลกຈานวนลง เพราะอิทธิพลของคนคริสต์ ภายนคร์ หรือหิสน์ รีติโอ ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามา ราคายุกกฎหมายและหาครูได้ยาก อายุร่วม ไร้กีกาม ลิเกยังมีประโยชน์ที่สังคม และศาสนาเพราະลิเก เป็นศิลปะที่สวยงามมีเอกลักษณ์ของคัวเอง และจะต้องให้เห็นถึงปัญหาของสังคม เป็นแบบอย่าง เป็นแนวทางที่จะแก้ปัญหาค้านจริยธรรมแก่สังคมคัวบ ไม่เดาจะคือ คนไทยเท่านั้น ลิเกเริ่มจะมีค่าต่อชาวต่างชาติคัวบ เพราะฉะนั้นควรจะอนุรักษ์ลิเกมิให้สูญหาย

วิธีที่จะอนุรักษ์คือ คณะลิเกควรรับบูรณะเนื้อร่องให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และปรับปรุงความประพฤติ เพื่อจะเป็นแบบอย่างให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนรัฐบาลหรือหน่วยงานต่างๆ เช่น โรงเรียนและ สถาบัน เอกชน ควรจะสนับสนุnlิเกเหมือนที่ได้สนับสนุนศิลปะค้านอื่นๆ เพราะลิเก เป็นศิลปะพื้นบ้านของไทยอย่างแท้จริง ที่สามารถเข้าถึงชาวบ้านได้

ABSTRACT

The purpose of this research is to ascertain the worth placed on ligay by Lanna (northern) Thai people. Special regard is given to ligay's social and religious value. This study includes written material concerning the importance of ligay and interviews of ten professional ligay troupes in Chiang Mai and Lampoon provinces. Members of the audience were interviewed while they watched the performance. Interviews were made of 40 villagers from Kad village in Tambon Bankad, Amphur Muang, Chiang Mai Province and 40 villagers from Paen Village, Tambon Ban Paen, Amphur Muang, Lampoon Province. Also 20 people in the city of Chiang Mai and 20 from the city of Lampoon were interviewed. The "purposessive saupliry" method of interviewing was used in which the researchers formulated their own questions.

From this study it was found that Kru Sa-Ing Sopit brought the first ligay troupe, named Sri Prasert, from Central Thailand to the Lanna Thai area between 1927 and 1929. He first performed in Long Chieo village, Tambon Pradupa, Amphur Muang, Chiang Mai Province. Ligay reached its zenith of popularity about 1957 when there were 18-20 professional troupes performing in village theatres, temple festivals, school celebrations and many other occasions. At that time each troupe gave 200-250 performances between the months of November to June each year. Now, however, there are no longer any operating theatres and ligay troupes perform only 30-40 times per year for special celebrations at temples, churches and schools.

The reason for this reduction is the rising influence of modern music groups, movies, television and videos. These products of modern technology, are less expensive and are more readily available. Nevertheless, ligay still serves a valuable social and religious purpose because of its beauty and its unique style. It reflects the problems of society and provides examples of

how to solve these problems. It has influence not only with Thai people but is beginning to have value for other nationalities as well. These are good reasons for preserving ligay.

Suggestions to the ligay troupes to help preserve this important art form are: to update the stories to fit modern situations and to make sure the behaviour of the performers sets a socially acceptable example.

It is recommended that the government and other institutions such as schools and private organizations support ligay as they do other Thai art forms because ligay is a true Thai cultural folk art that speaks deeply to the feeling of Thai village people.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทางการวิจัย	1
วัสดุบรร่งค์ของ การวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์	2
ชื่อคล้อง เป็นงกัน	2
ระเบียบวิธีวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลิเก	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และ-	
ความเป็นมาของค่าวาลีเก	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของลิเก	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิพนภาระของการแสดงลิเก	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลิเกที่มีผลต่อค่านิยมทางสังคม-	
และศาสนา	11
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอีน ๆ	13
การสัมภาษณ์หัวหน้าคณาจารย์ลิเกในล้านนา	15
การสัมภาษณ์เชี่ยวชาญ	15
การสัมภาษณ์ประชาชนทัว ไปทั่งชนบทและในเมือง	30
การสังเกตการการแสดงลิเกตามสถานที่ต่าง ๆ	30
บทที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 อภิปรายผล ข้อเสนอแนะและสรุป	72

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่องย่อลิเก

สารบัญภาค

ภาคที่	หน้า
1. นายบุญช่วย บัวระวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญทางค้านลิเก	16
2. ภารราอวยพรของลิเกมหาราชยาลัยพายัพ	18
3. อาจารย์ชร ใบนา	18
4. การแสดงลิเกของคณะมหาวิทยาลัยพายัพ	19
5. แสดงให้เห็นถึงผู้ชมที่มาชมลิเก	21
6. แสดงให้เห็นถึงผู้ชมที่มาชมลิเก	21
7-8. สถานที่ในการแสดงลิเก	22-23
9. พิธีการไหว้ครูประจำปี (เสียงใหญ่)	26
10. นายวันชัย หัวหน้าคณะวันชัยบารมีกานลังหาพิธี	27
11. ภาพแสดงเครื่องเข่นไหว้ค่างๆ ที่ใช้ในพิธีเสียงครู	27
12. การเจ้มน้ำเพื่อเป็นศิริมงคล	28
13. ผู้วิจัยกับลิเกคณะวันชัยบารมี	28
14. นางพุด ธรรมเสนา กรรมการครุประอึ้ง	32
15. นายเบ็ง ธรรมเสนา น้องกรรมการครุประอึ้ง	33
16. นายบัน ลินทรธง ลูกศิษย์	33
17. นายสุเทพ ครุฑีกานต์วันชัย	34
18. ผู้วิจัย สัมภาษณ์ นายสุเทพ	34
19. ผู้วิจัย สัมภาษณ์ นายหองสุข ขมพุศรี หัวหน้าคณะ- ล.สันตะยอม 2	35
20. ภาพทางเครื่องซองลิเกคณะ สุคใจนาฎศิลป์	38
21. การแสดงลิเกคณะ มีชัยนาฏศิลป์	38
22. การแสดงลิเกคณะ สมานนาฏศิลป์	39
23. นางเอกคณะวันชัยบารมี	40
24. การแสดงลิเกคณะแก้วเสียงทอง	42
25. การแสดงลิเกคณะ ส.สันตะยอม 2	43
26. หัวคติ หิลลิเกทุกคนจะต้อง เคารพนับถือ	45
27. พิธีไหว้ครูก่อนการแสดง	45
28. นักแสดงคณะสุคใจนาฎศิลป์	48
29. นักแสดงคณะสมชายนาฎศิลป์	48
30. นักแสดงคณะสุคใจนาฎศิลป์	49
31. การแสดงคาดอาลงในเบ้างเวลาแต่งหน้า	53
32. ตัวคลอกหญิงของคณะสุคใจนาฎศิลป์	78
33. พระเอก - นางเอกคณะมหาวิทยาลัยพายัพ	
34. ลิเกมหาวิทยาลัยพายัพ	